

at fremtvinge en delvis Forandring i selve Sukkertolden; men jeg skal paa den anden Side ikke gjøre nogen alvorlig Modstand derimod, naar man tror, det vil være gavnligt at faae den Position omordnet. Skjøndt det forekommer mig, at Sligt mere naturligt havde haft sin Plads i det større Forslag, skal jeg, naar man sætter særlig Pris paa at faae denne Sag afgjort her, som sagt, ikke gjøre nogen Modstand. Dermod er det fremdeles min Overbevisning, at man gaar Raffinaderierne noget nærmere, end jeg finder det ønskeligt, ved at sætte Tolden til 12 Ore. Jeg vil ikke negte, at man maaste nok, naar man næste Gang kommer til dette Spørgsmaal, f. Ex. ved Behandlingen af den almindelige Toldlov, kan gaa ned til 12 Ore; thi Fabrikationen i Raffinaderierne har ogsaa udviklet sig og vil sandsynligvis udvikle sig saaledes, at man uden at træde dem for nær vil kunne blive staaende derved; men det forekommer mig, hvad ogsaa den ærede Ordfører har ytret, at man desavouerer sine egne Sædvaner, naar man ved en Nedsættelse af Begunstigelse ikke blot gjør det efterhaanden. Jeg tilstaar, at det staar for mig som en fuld Ubillighed imod Raffinaderierne, at man med høist 8 Dages Varjel vil berøve dem en Bestyrelse, de hidtil have haft; thi Loven skulde jo træde i Kraft den 1ste April, idet den Lov, den skulde afløse, udløber den 31te Marts. Jeg har endnu ikke oplevet, at Folkethinget har gjort saa betydelige Forandringer som dem, man her med saa Dages Varjel vil gjøre lige overfor en Industri, der har en saa gennemgribende Betydning som netop Sukkerraffinaderierne. Jeg maa altsaa gjentage, at jeg ikke kan gaa ind paa det af Mindretallet stillede Forslag. Naar Underendringsforslaget vedtages, skal jeg med Forsigtighed gaa ind paa Flertallets Forslag; men naar jeg tvinges til at gaa ind paa de 12 Ore, saa fralægger jeg mig Ansvar for den Ubillighed, som det efter min Mening er i dette Dieblif at fremtvinge en saa stor Nedsættelse, som en Nedsættelse til 12 Ore er.

Alberti: Jeg kunde gjerne aldeles holde mig til min ærede Ven, Folkethingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds (Kauber), thi jeg tror, at hans Motivering for Mindretallets Forslag var tilstrækkelig begrundende, men efterat have hørt den høitærede Ministers Udtalelser kan jeg dog ikke undlade at tage Ordet. Den høitærede Minister gjorde Undskyldning for ikke at være gaaet ind paa det almindelige Toldlovsforslag. Denne Undskyldning syntes at være (noget anderledes motiveret, end hans Udtalelser lød i November f. A., da det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds havde indbragt et almindeligt Toldlovsforslag, thi den Gang erklærede den høitærede Minister, at han ikke vilde indlade sig paa at fremme Toldlovsagen, og at det Høieste, han vilde

gjøre, var at gaa ind paa en Nedsættelse i Toldindtægterne, der ikke engang var saa stor som den, hans Forgængere indbragte. Den høitærede Minister har taget sin Portefeuille efter to Forgængere, der begge indbragte Toldlovsforslag som deres Reformforslag. Den høitærede Minister har forefundet alle de Forarbejder, som hans to Forgængere have samlet, samt Afstemningerne derover i Folkethinget, og han har saaledes efter mit Skjøn haft flere Understøttelsepunkter end hans Forgængere. Det Tab, som Finantsministeriet har lidt ved en Direktørs Død, tror jeg, at Ministeriet vilde have kunnet faaet erstattet, dersom man med Alvor havde forsøgt derpaa, og ialtsald tror jeg ikke, at en gammel Minister, som ogsaa forhen har været Finantsminister, med Høie her for Folkethinget tør slyde sig hen under, at han savner Indsigt i Toldvæsenet. Jeg tror ikke, at vi, som have set to Sagministre komme med et Toldlovsforslag, skulle lade os nyie med en saa almindelig og vag Undskyldning. Ved at undlade at fremme Toldlovsagen naar den høitærede Minister efter min Ansuelse adskilligt tilbage for sine to Forgængere, thi Toldlovsforslaget var deres Hovedreformforslag under Finantsvæsenet, og naar det nu er blevet borte, spørger jeg, hvilke Reformforslag den høitærede Minister da har mødt med? Er det nok at svare os, at det meget store vægende Dverskud paa Toldbudgettet og de store Summer, som hans Forgængere vilde offre til Nedsættelse i Tolden skulle anvendes til Fæstningsværker og Pantserfibe, og at vi derfor ikke skulle fremme Toldlovsagen? Dette anser jeg for at være et Tilbagestrækning i den høitærede Finantsministers Stilling overfor hans Forgængere, og den høitærede Minister finder derfor i mig en Modstander af hans Administration i det Hele taget. Naar vi ikke kunne faae Hovedsagerne fremmede, tror jeg ikke, vi have nogen gyldig Grund til at sige os efter den høitærede Minister i Bisagerne. Det underer mig, at Flertallet i Udvalget kan vente at se Toldloven i sin Almindelighed fremmet i denne Session. Naar man ser hen til de Vidtløftigheder, som ere forbundne med denne Lovs Behandling, fatter jeg ikke, hvorledes Sessionen skulde kunne ustrækkes saa længe, at Toldloven kunde blive færdig, og dersom den høitærede Minister — for at blive i en fremsat Sigtelse — fik denne The serveret, vilde den vistnok blive saa tynd, at den kun med Besværighed kunde komme igennem heri Thinget. Det skulde glæde mig, om Flertallet var istand til at bringe det Haab, som det udtaler i Betænkningen, til Virkelighed; men jeg kan ikke skjønne, at der er nogen grundet Udsigt til at se denne Forventning opfyldt. Naar jeg i Udvalget paa det Bestemte har holdt paa den Stilling, Mindretallet nu indtager, er det ifet af Hensyn til de tidligere Forhandlinger om Toldloven i Rigsdagen. Da Toldloven var i Landstinget ifjor, kom der, som be-